Su pinnal karjad luikawad;
Su wetel ta.
Ja metstes ka,
Su poead saagil huikawad.
Sest laulan ma
Sull' Maarja-maa:
End rõõmusta mu isamaa,
Mu armas kallis Eestimaa!

Mu isamaa,
Nüid waba ja!
Mind mähkisid oma rüpela.
Ma palun ta,
Oh wõta ja,
Mind matta oma õlmala.
Sest laulan ma,
Sull' Maarja-maa:
Sa püha Eesti isamaa!
Sa püha, kallis Eestimaa!

Spetused.

1) Kui kesgi leitsesse sureb, siis peab ta kohe õnne puhta õhu sisse wiidud saama; ta suu piab puhastud, ülem pool keha kõrgemalle ja pea ning silmnäu peale külma wett pritsitud saama. Ka

wõib katsuda natukese aadert lasta; aga ärgu kesgi oksendamise rohtu niisuguse õnnetumale andku.

2) Kui hull koer kedagit hammustand on, siis piab haawa hoolega soca weega ehk soolwega pesema. Ka on kusi, lehelis ja seebiga segatud wesi wäga omane niisuguseks pesemiseks. Saun on üitlemata hea selle wastu, aga ka seda ei pia unustama et arsti nõu kõige pealt tarrwis läheb.

Mõistatused koolilastele.

1) Misuguse Euroopa mäe nime 5 wiimist tähte tähendawad ühe Europa kuningriigi pealinna nime?

Karpathen — Athen.

2) Wõta ühe Palastiina maa linna nimest esimene silb ära ja üitle siis misuguse waga naese nime pühast kirjast järele jäädawad silbid tähendawad?

Sannaria — Maria.

3) (2 jarguga sõna) Kui T ees käib, siis tähendab ühe Itaalia jõe, aga kui B ees käib, siis ühe elaja nime, kelle nahast ritka mehe kasuka krae.

Tiber — Biber.

Eesti-maa-rahwa Kalender 1880, lk. 31